

UNIUNEA EUROPEANĂ – PREZENT ȘI VIITOR

Buțcu Natalia TPA 152

Universitatea Tehnică a Moldovei

Cuvinte cheie: Construcția europeană, crahul financiar, crizele datoriilor suverane, criza economică globală, criminalități, distrugere în masă, deceniu de oportunități și provocări.

Uniunea Europeană a fost creată cu scopul de a se pune capăt numărului mare de războaie sângeroase duse de țări vecine, care au culminat cu cel de-al Doilea Război Mondial. Primii pași în construcția europeană au avut loc în urma cu aproape 50 de ani, o dată cu semnarea Tratatului de la Paris (1951) prin care s-a înființat Comunitatea Europeană a Carbonei și a Oțelului prin voința comună a șase membri fondatori: Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg și Olanda. Apoi, prin Tratatul de la Roma (1957), aceste șase țări au hotărât crearea Comunității Economice Europene (CEE) și a Comunității Europene a Energiei Atomice (EURATOM).

Evenimentele din ultimii zece ani, deopotrivă pozitive și negative, s-au dovedit a fi de-a dreptul spectaculoase. Într-adevăr, ultimul deceniu de integrare europeană a fost marcat de realizări istorice, pornind de la extinderea Uniunii Europene începând cu 2004, pentru a include țări central și est-europene, precum și alte țări din bazinul mediteranean, dar și de o serie de crize fără precedent. Mă refer în primul rând la criza legată de imposibilitatea de a ratifica Tratatul Constituțional, care a început în 2005 și care a fost depășită doar odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona în 2009. Apoi, începând cu 2008, crahul financiar, transformat într-un veritabil cataclism ca urmare a efectului combinat al crizei datoriilor suverane, al crizei economice și al crizei sociale. Acesta a fost un test fără precedent, când trănicia Uniunii Europene și, mai ales, existența monedei unice euro au fost puse la grea încercare. Pentru a soluționa criza creată, a fost nevoie să se recurgă la măsuri excepționale, inclusiv la crearea unor instrumente în întregime noi. La toate acestea se adaugă în prezent noi provocări, ca urmare a evenimentelor recente din Ucraina și din Rusia. Este vorba probabil de cea mai mare provocare la adresa securității și păcii în Europa de după căderea Cortinei de Fier și a Zidului Berlinului. Concluziile nu sunt liniștitoare nici pentru Uniune, nici pentru cetățenii noștri: o criză economică globală, state care vin în ajutorul băncilor, îmbătrânirea populației care pune în pericol competitivitatea economiilor noastre și durabilitatea modelelor noastre sociale, presiunea descendentă asupra costurilor și salariilor, provocările schimbărilor climatice și dependența energetică în creștere, precum și mutația către est înregistrată în distribuția globală a producției și a economiilor. Și deasupra tuturor acestora, amenințările terorismului, criminalității organizate și proliferării armelor de distrugere în masă: un exemplu concret este **Prăbușirea avionului rusesc Airbus A321 în Egipt, la 31 octombrie, a fost cauzată de explozia unui dispozitiv exploziv improvizat de către teroristi ce s-a soldat cu moartea a 222 de persoane, un alt atac terorist s-a produs la 13 noiembrie în inima Parisului ce s-a soldat cu 123 de morți și sute de raniti. În timp de totu erau cu ochii pe Franța într-o zonă izolată din nord-estul Nigeriei, se pare că aproximativ 2.000 de persoane ar fi murit în atentatul grupării Boko Haram. Și toate acestea se pare că ar fi începutul unui nou război numit: Războiul 3 Mondial.**

Înainte de a intra în detalii în legătură cu aceste provocări instituționale, și anume înainte de a discuta despre chestiunea puterii și a influenței exercitate de Europa în lume, să nu uităm că principalele obiective ale Uniunii Europene încă de la crearea Comunității Europene, pacea și prosperitatea, nu și-au pierdut din importanță nici astăzi. Evenimentele recente confirmă acest lucru.

De ce pacea și stabilitatea? Deoarece amenințările extrem de reale la adresa fundamentelor economice ale Europei au sfârșit prin a ne submina încrederea în sine și au dus la un sentiment de panică aproape ireal și autoalimentat, care a pus în pericol însăși esența unității europene. Potențiala dispariție a monedei euro a fost percepută ca începutul destrămării Europei. Dacă s-ar fi materializat, fără îndoială că s-ar fi ajuns din nou la o Europă divizată în economii și, ca atare, în societăți de clasa întâi și a doua. Acest lucru ar fi pus fără îndoială capăt viziunii unui continent în care toți sunt egali și uniți într-o cooperare din ce în ce mai strânsă. Suntem într-adevăr martorii unor fricțiuni între nord și sud, între săraci și bogați, între țări debitoare și țări creditoare, între centru și periferie.

Europa se află în acest moment într-un punct de cotitură al istoriei sale. Vom putea depăși provocările care ne așteaptă în viitor numai dacă toți - politicieni, cetățeni, angajatori și angajați - reușim să ne reunim în vederea unui nou scop comun, definit de necesitățile epocii actuale. **Un deceniu de oportunități și provocări.** Noul deceniu a început cu o gravă criză financiară, dar și cu speranța că investițiile în noi tehnologii verzi și ecologice, alături de o mai strânsă cooperare europeană, vor duce la o creștere și o bunăstare de lungă durată.

Bibliografie:

1. *Integrarea europeană pentru tine*. Rodica Esanu, Vitalie Grosu. Chișinău 2015